

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVIN
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 06 0 K 009862 17 Kž
Sarajevo, 19.12.2018. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću sastavljenom od sudija Dodik mr Božidarke kao predsjednice vijeća, Stanković Ćosović Vesne i Mujanović Ismete kao članica vijeća, uz sudjelovanje Herić Senke kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv optuženih J. A. i M. Đ. zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. prezetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, odlučujući o žalbi braniteljice optuženog J. A., advokaticice D. J. iz N. T., optuženog M. Đ., advokata L. A. iz T. i punomoćnice oštećene H. S., advokaticice Č. I. iz S., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 K 009862 16 K od 22.05.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 19.12.2018. godine u prisustvu federalne tužiteljice Vranjkovina Fikrete, optuženog M. Đ. i njegovog branioca, braniteljice optuženog J. A., te punomoćnice oštećene H. S., a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog J. A., donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Djelimičnim uvažavanjem žalbi braniteljice optuženog J. A. i branioca optuženog M. Đ., ukida se presuda Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 K 009862 16 K od 22.05.2017. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O B R A Z L O Ź E N J E

Pobijanom presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 K 009862 16 K od 22.05.2017. godine, optuženi J. A. i M. Đ., oglašeni su krivim i to: J. A. zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. prezetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (u daljem tekstu: KZ SFRJ), a M. Đ. zbog dva krivična djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. prezetog KZ SFRJ u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH), za koja su osuđeni: J. A. na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, a M. Đ. utvrđene su kazne zatvora i to: za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. prezetog KZ SFRJ (tačka 1. izreke presude) u trajanju od 4 (četiri) godine i 6 (šest) mjeseci i za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. prezetog KZ SFRJ (tačka 2. izreke presude) kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, te je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 6 (šest) mjeseci, u koju kaznu je optuženom M. Đ. uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od

18.09.2016. do 09.02.2017. godine. Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH) optuženi su oslobođeni dužnosti plaćanja troškova krivičnog postupka, a na osnovu člana 212. stav 3. istog zakona optuženi su obavezani da oštećenoj H. S. na ime naknade štete isplate iznos i to: J. A. od, KM, a M. Đ. od, KM, dok je oštećena sa viškom imovinsko pravnog zahtjeva upućena na parnicu.

Protiv prvostepene presude žalbu je izjavila braniteljica optuženog J. A., advokat J. D. iz N. T, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o krivičnopravnoj sankciji i odluke o imovinskopravnom zahtjevu, uz prijedlog da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači na način što će se optuženi J. A. osloboditi od optužbe ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Protiv prvostepene presude žalbu je izjavio i branilac optuženog M. Đ., advokat L. A. iz T., zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnopravnoj sankciji, uz prijedlog da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači na način što će se optuženi M. Đ. osloboditi od optužbe ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Protiv pobijane presude i to dijela koji se odnosi na dosuđeni imovinskopravni zahtjev, žalbu je podnijela punomoćnica oštećene H. S., advokatica Č. I. iz S., zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, uz prijedlog da se u pogledu dosuđenog imovinskopravnog zahtjeva žalba uvaži, te da se na osnovu člana 330. stav 2. ZKP FBiH odredi održavanje pretresa.

Braniteljica optuženog J. A. je u odgovoru na žalbu punomoćnice oštećene H. S. predložila da se ta žalba u cijelosti odbije kao neosnovana.

Kantonalni tužilac iz Travnika je u odgovoru na žalbu branioca optuženog M. Đ. predložio da se ova žalba odbije kao neosnovana, dok odgovor na žalbu branioca optuženog J. A., nije izjavio.

Federalna tužiteljica podneskom broj T06 0 KTRŽŽ 0005800 17 od 25.09.2017. godine je predložila je da se žalbe branilaca optuženih J. A. i M. Đ. odbiju kao neosnovane te da Vrhovni sud FBiH preinači prvostepenu presudu na način da se optuženi pravilnom primjenom preuzetog KZ SFRJ oglase krivim za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SFRJ, te da im se pravilnom primjenom odredbi toga zakona izrekne adekvatna kazna za navedeno djelo bez primjene odredbi o sticaju, te da se udovolji žalbi oštećene i preinači presuda u odluci o imovinskopravnom zahtjevu.

Na sjednici vijeća ovog suda održanoj u smislu člana 319. stav 3. ZKP FBiH, branioci optuženih, kao i punomoćnica oštećene su saglasno izjavili da u svemu ostaju kod žalbenih razloga i prijedloga, a sa navodima svoga branioca saglasio se i optuženi M. Đ., dok optuženi J. A., iako uredno obaviješten, nije prisustvovao sjednici vijeća. Federalni tužilac je ostao kod prijedloga iz odgovora na žalbu kantonalnog tužioca i iz podneska

Federalnog tužilaštva, te je predložio da se žalbe branilaca optuženih J. A. i M. Đ. odbiju kao neosnovane, da Vrhovni sud FBiH preinači prvostepenu presudu na način da se optuženi pravilnom primjenom preuzetog KZ SFRJ oglase krivim za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SFRJ, te da im se pravilnom primjenom odredbi toga zakona izrekne adekvatna kazna za navedeno djelo bez primjene odredbi o sticaju, te da se udovolji žalbi oštećene i preinači presuda u odluci o imovinskopravnom zahtjevu.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih povrijeđen Krivični zakon, u smislu člana 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

U žalbi braniteljice optuženog J. A. se navodi da je prvostepeni sud počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH koje se sastoje u nerazumljivosti izreke presude, nedostatku razloga o odlučnim činjenicama i u protivrječnosti između izreke i obrazloženja pobijane presude. U žalbi je navedeno da su počinjene i bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH koje su uticale na zakonitost i pravilnost pobijane presude.

U žalbi branioca optuženog M. Đ. se navodi da je prvostepeni sud počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka, međutim kad govori o počinjenim bitnim povredama branilac se u žalbi ne poziva na zakonske odredbe koje se odnose na te bitne povrede. Tako branilac navodi da je prvostepeni sud povrijedio član 3. ZKP FBiH i time povrijedio princip in dubio pro reo, da se pobijana presuda zasniva na nezakonitom dokazu i dokazu koji nije izveden na glavnom pretresu, te se navodi da su izreka i razlozi presude protivrječni i da obrazloženje presude nema razloge o odlučnim činjenicama.

Tako se u žalbi braniteljice optuženog J. A. navodi da izreka pobijane presude ne sadrži činjenice i okolnosti iz kojih proizilaze svi elementi bića krivičnog djela za koje je optuženi J. oglasen krivim, te se navodi da je prvostepeni sud propustio da ocijeni vjerodostojnost svih bitnih protivrječnih dokaza, te da presuda zbog toga ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama i da je time počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. Međutim, u žalbi braniteljica ne konkretizuje koji elementi bića krivičnog djela nedostaju, te se ne konkretizuje vjerodostojnost kojih protivrječnih dokaza je prvostepeni sud propustio da ocijeni, tako da se zbog odsustva konkretizacije i paušalnih navoda ovaj žalbeni navod nije mogao ni ispitati.

Braniteljica optuženog J. A. u žalbi je navela da prvostepeni sud u pobijanoj presudi nije savjesno ocijenio dokaze pojedinačno i u njihovoj povezanosti, te da je time počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH, u vezi sa članom 296. stav 2. istog zakona, koje su uticale na pravilnost i zakonitost pobijane presude. Međutim, braniteljica u žalbi nije konkretizovala koje dokaze prvostepeni sud nije ocijenio u smislu odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH, pa se zbog odsustva konkretizacije ni ovaj žalbeni navod nije mogao ispitati. Branilac je u žalbi dužan kada se poziva na žalbeni osnov bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH ukazati ne samo na radnje i propuste u kojima se ogleda neprimjenjivanje ili pogrešno primjenjivanje procesnog zakona, nego i ukazati u kom smislu i zbog čega je to bilo ili moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude, jer ako tako

ne postupi, žalbeni sud ne može odlučivati o tom žalbenom osnovu, jer na isti ne pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 321. ZKP FBiH. Radi toga ovaj sud, takve paušalne navode nije ni mogao ispitati.

Žalbeni prigovori braniteljice optuženog J. A. da je izreka pobijane presude nerazumljiva iz razloga što opis radnje silovanja nije precizan i konkretan, odnosno što ne sadrži opisan način upotrebe sile ili prijetnje, kao ni prinude, nisu prihvatljivi. U izreci pobijane presude navedeno je da je optuženi J. A. prinudom izvršio radnju silovanja oštećene H. S., dakle, bez njenog pristanka, da je to počinio u prostoriji kuhinje čija vrata je jedan od stražara zaključao, na način što je iskoristio strah i nemoć oštećene, u zatvoru gdje je bila zatočena, tako što ju je oborio na pod i bez njene volje izvršio obljubu iz čega jasno proizilazi da su opisane prinudne okolnosti u kojima se oštećena nalazila i u kojima je krivično djelo učinjeno. Prema tome, izreka presude ne sadrži u sebi nikakve nejasnoće kada je u pitanju opis krivičnog djela radnjom silovanja kao jednom od alternativno propisanih radnji u članu 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ kojom se može izvršiti krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva. Slijedom navedenog kako su u izreci pobijane presude navedeni bitni elementi silovanja oštećene, kao krivičnog djela počinjenog kršenjem pravila međunarodnog prava, to nije počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, na koju je ukazano u žalbi braniteljice, u vidu nerazumljivosti izreke pobijane presude.

U žalbi branilac optuženog M. Đ. je naveo da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi tumačio dokaze parcijalno i tendenciozno, zatim selektivno u dijelovima koji idu na teret optuženom, čime je povrijedio princip in dubio pro reo iz člana 3. ZKP FBiH. Branilac u žalbi nije naveo o kojoj bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka se radi, ali iz sadržaja žalbe proizilazi da se radi o bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 3. ZKP FBiH. Međutim, branilac u žalbi nije konkretizovao koji dokazi su tumačeni parcijalno i tendenciozno, tako da se zbog odsustva konkretizacije ovaj žalbeni prigovor nije ni mogao ispitati.

Nisu osnovani navodi žalbe branioca optuženog M. Đ. da se presuda zasniva na nezakonitim dokazima, što bi prema sadržaju žalbe predstavljalo bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH. U žalbi se navodi da je oštećena S. H. saslušana na glavnom pretresu putem video linka, međutim da nije saslušana po pravilima Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima i ZKP FBiH, da njenom saslušanju nije prisustvovao sudija i da se prilikom saslušanja nalazila u prostorijama „neke policijske organizacije“, tako da to saslušanje predstavlja nezakonit dokaz na kome se ne može zasnivati sudska odluka. Pri tome se u žalbi ne konkretizuju odredbe ZKP FBiH i Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima koje su po stavu žalbe prekršene. Suprotno takvom stavu žalbe, ovaj sud nalazi da je saslušanje oštećene (koja se nalazila u vrijeme saslušanja u K.), putem video linka, izvršeno na zakonit način. Naime oštećena je na glavnom pretresu, putem video linka, ispitana direktno, unakrsno i dodatno od strane optuženog i njegovog branioca, te od strane suda, sve u skladu sa relevantnim odredbama ZKP FBiH, optuženi M. Đ. i njegov branilac nisu imali primjedbi na sam tok saslušanja, niti su se protivili da se oštećena sasluša na glavnom pretresu putem video linka. Prema tome žalbeni navodi da je iskaz oštećene pribavljen na nezakonit način, zbog čega predstavlja nezakonit dokaz i da je

zasnivanjem pobijane presude na navedenom dokazu počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH, nisu osnovani.

Branilac M. Đ. u žalbi navodi da je prvostepeni sud vezan za sve nesporne činjenice koje su utvrđene u prijedlogu za prihvatanje činjenica utvrđenih u presudama pretresnih vijeća MKSJ, da bi se na osnovu njih i izvedenih dokaza moglo odlučiti o odlučnim činjenicama u ovoj krivičnopravnoj stvari, te se navodi da je prvostepeni sud samo kao utvrđenu činjenicu uzeo postojanje oružanog sukoba, što mu je bio jedan od uslova za primjenu Ženevske konvencije, bez upuštanja u analizu ostalih nespornih činjenica. U žalbi se ne navodi o kojoj bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka se radi, ali iz sadržaja žalbe proizilazi da se radi o bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, u vidu odsustva razloga o odlučnim činjenicama.

Ovi žalbeni prigovori nisu osnovani.

Iz stanja u spisu vidi se da je kantonalni tužilac u toku postupka zatražio izjašnjenje odbrane povodom svoga prijedloga za prihvatanje kao dokazanih činjenica izvedenih u postupcima pred MKSJ, a vezano za postojanje oružanog sukoba u centralnoj B. Branioci optuženih, kao i sami optuženi, su se saglasili da te činjenice nisu sporne, da svi znaju da je postojao oružani sukob i da se mogu prihvatiti kao utvrđene činjenice u presudama: tužilac protiv T. B., tužilac protiv K. i Č. i tužilac protiv Z. A., u smislu člana 4. Zakon o ustupanju predmeta od strane Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju Tužilaštvu BiH, i korištenju dokaza pribavljenih od Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju u postupcima pred sudovima u BiH (u daljem tekstu Zakona o ustupanju-prihvatanju činjenica utvrđenih u postupku pred MKSJ), da je na području centralne B. postojao oružani sukob. Dakle, tužilac je u toku glavnog pretresa dao prijedlog za prihvatanje kao dokazanih činjenica utvrđenih u postupku pred MKSJ, da je postojao oružani sukob u centralnoj B., pa je prvostepeni sud nakon što je saslušao optužene i njihove branioce prihvatio kao dokazane te činjenice, a u obrazloženju pobijane presude je konstatovao da stranke nisu osporile navedene činjenice i da ih je isključivo na osnovu toga prihvatio kao dokazane (strana 7., pasus treći), te da ih je dalje cijenio u sklopu ocjene svih dokaza zajedno. Prema tome kako je prvostepeni sud u pobijanoj presudi dao razloge vezano za prihvatanje činjenica kao dokazanih, žalbeni navodi da presuda u tom dijelu nema razloge i da je time počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, nisu osnovani. Osim toga u žalbi branilac ne navodi koje su to „ostale nesporne činjenice“ koje sud nije obrazložio, a čije prihvatanje je predloženo od strane kantonalnog tužioca, tako da se zbog odsustva konkretizacije i paušalnosti ovi žalbeni prigovori nisu ni mogli ispitati.

Nisu osnovani žalbeni navodi branilaca optuženih J. A. i M. Đ. da je pobijana presuda nezakonita zbog toga što se nalaz i mišljenje vještaka A. B. M. temelji na audio video zapisu iskaza oštećene H. S., koji iskaz je dala kantonalnom tužilocu u istrazi i koji dokaz nije izveden na glavnom pretresu. Braniteljica optuženog J. A. u žalbi je navela da je na taj način počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vez sa članom 296. ZKP FBiH, dok je branilac optuženog M. Đ. u žalbi naveo da je pozivanje vještaka u nalazu na taj dokaz „bespredmetno i paušalno“ jer vještak nije imao neposredni razgovor sa oštećenom, te da je zbog toga nalaz i mišljenje vještaka nezakonit dokaz. Odredbom člana 113. stav 2. ZKP FBiH propisano je da se prilikom davanja nalaza i

mišljenja vještak oslanja na dokaze na koje su mu ukazale ovlaštene službene osobe, tužilac ili sud. U konkretnom slučaju tužilac je vještaku dostavio dokaze uz naredbu za vještačenje, relevantne za izradu nalaza i mišljenja (koje je vještak naveo u nalazu i mišljenju), pa tako i izjavu iz istrage oštećene H. S., koja živi u K. i sa kojom vještak nije mogao obaviti psihijatrijski intervju. Prilikom izrade nalaza vještak je koristio njen iskaz koji je dala tužiocu u istrazi i za koji je vještak izjavio da mu je bio dovoljan za izradu nalaza. Na glavnom pretresu vještak je saslušan, nakon čega je prihvaćen kao dokaz njegov pisani nalaz i mišljenje, na koji optuženi i branioci nisu imali primjedbi kada je u pitanju iskaz oštećene koji je vještak koristio prilikom izrade nalaza i mišljenja, odnosno, nisu imali nikakvih prigovora u odnosu na materijal koji je vještak koristio za vještačenje. Osim toga oštećena je ispitana na glavnom pretresu, optuženi i njihovi branioci su imali mogućnost da joj predoče zapisnik o njenom saslušanju iz istrage u skladu sa odredbom člana 288. stav 1. ZKP FBiH, međutim obzirom da joj zapisnik nije predočavan proizilazi da je njen iskaz koji je dala na glavnom pretresu saglasan sa iskazom koji je dala tužiocu u istrazi, tako da nije bilo potrebe da se taj iskaz izvodi kao dokaz na glavnom pretresu, niti su to predlagali optuženi i njihovi branioci. Prema tome, obzirom da je vještak saslušan na glavnom pretresu, da je na glavnom pretresu izvršen uvid u njegov nalaz i mišljenje, te da je optuženim i njihovim braniocima data mogućnost da se izjasne na isti, to se ukazuje neosnovanim prigovor braniteljice optuženog J. A. da se presuda temelji na dokazu koji nije izveden na glavnom pretresu i da je time počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. ZKP FBiH, kao i prigovor branioca optuženog M. Đ. da je nalaz i mišljenje vještaka nezakonit dokaz, na kome se nije mogla zasnovati pobijana presuda.

Međutim, osnovani su navodi u žalbama branilaca optuženih da je izreka pobijane presude protivrječna razlozima i da pobijana presuda nema razloge o odlučnim činjenicama, te da je na taj način počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. Naime, u obrazloženju pobijane presude (strana 8.), je navedeno da iz provedenih materijalnih dokaza proizilazi da optuženi J. A. u inkriminisano vrijeme nije imao svojstvo pripadnika HVO, a optuženi M. Đ. u jednom vremenskom periodu jeste tj. od do19.. godine, (iako mu se stavlja na teret da je počinio krivično djelo prije19.. godine). Međutim, ovakvo obrazloženje je u suprotnosti sa izrekom pobijane presude kojom je optuženim stavljeno na teret da su krivično djelo počinili kao pripadnici HVO i to J. A. kao pripadnik HVO N. Š. Z. I bataljon bojne VP ... i M. Đ. kao pripadnik HOS VJ i HVO VP, a koji su se nalazili u zatvoru K., i to J. A. na izdržavanju kazne zatvora i M. Đ. je boravio u tom zatvoru i koji su uživali povlašteni položaj od strane stražara, što se osnovano u žalbama branilaca optuženih navodi. Istina, za postojanje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ nije neophodno da je učinilac djela bio pripadnik oružanih formacija, to djelo mogla je učiniti za vrijeme oružanog sukoba ili rata bilo koja osoba bez obzira na to je li bila pripadnik oružanih formacija ili kakvih drugih nenaoružanih organizacija, kod koje mora postojati dovoljna veza između krivičnog djela za koje se tereti i oružanog sukoba, što najčešće podrazumijeva da učinilac krivičnog djela ima poseban odnos sa jednom od zaraćenih strana, ali to u izreci presude mora biti opisano. Prema tome, stavljajući na teret optuženim u izreci presude, da su krivično djelo počinili kao pripadnici oružanih formacija, te navođenjem u obrazloženju presude da optuženi u inkriminisanoj periodu nisu bili pripadnici tih oružanih formacija (HVO), onda postoji protivrječnost između izreke i razloga presude u pogledu odlučnih

činjenica. Takođe, navodeći u izreci presude da su optuženi i to J. A. nalazeći se na izdržavanju kazne zatvora, a M. Đ. boraveći u zatvoru, imali privilegovan položaj, a ne dajući razloge u obrazloženju zbog čega je M. Đ. boravio u zatvoru, te kakve su i zašto optuženi imali privilegije, onda pobijana presuda nema razloge o odlučnim činjenicama i zbog toga se ne može ispitati. Na navedeni način, kako se to osnovano navodi u žalbama branilaca optuženih, prvostepeni sud je počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, zbog kojih se pobijana presuda ne može ispitati i mora ukinuti.

Stoga je, iz navedenih razloga, valjalo žalbe branilaca optuženih djelimično uvažiti, pobijanu presudu ukinuti na osnovu člana 330. stav 1. tačka a) ZKP FBiH i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Prilikom ponovnog odlučivanja prvostepeni sud će otkloniti bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje je ukazano ovim rješenjem, te će posebno voditi računa o povredi Krivičnog zakona na štetu optuženog, na koju se ukazuje žalbom kantonalnog tužioca, a zatim će nakon pažljive analize dokaza sadržanih u spisu predmeta donijeti novu i na zakonu zasnovanu odluku.

Žalbu punomoćnice oštećene H. S., ovaj sud nije ni razmatrao, s obzirom da je ukinuo prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka. Nakon otklanjanja nedostataka u vezi sa bitnim povredama odredaba krivičnog postupka, prvostepeni sud će u ponovnom postupku voditi računa i o navedenoj žalbi koja žalba je izjavljena zbog odluke o imovinsko pravnom zahtjevu.

Zapisničarka
Herić Senka,s.r.

Predsjednica vijeća
Dodik mr Božidarka,s.r.